

rigtigt i en saadan Lov at opstille en særegen Klasse af Panthavere. Denne Bestemmelse fandtes heller ikke i det Lovforslag, der har været forelagt. Endelig er der en Bestemmelse om Fritagelse for Betaling af Attester, som heller ikke fandtes i det nævnte Lovforslag, og de midlertidige Bestemmelser ere jo ogsaa ganske nye. Endvidere har det ærede Medlem gjort den Forandring at udelade en Bestemmelse, som fandtes i det af Folkethinget vedtagne Forslag, om at det skulde være en tvungen Sag at benytte Assuranceobligationsgjælden til Bygningernes Gjenopførelse. Om denne Bestemmelser Hensigtsmæssighed kan der være forskellige Meninger; men jeg har troet, at det var rigtigt at gøre opmærksom paa, at den er udeladt. Det ærede Medlem har tillige af § 2 udeladt en Bestemmelse, som fandtes i det her vedtagne Forslag, nemlig om, at Navnet „Den almindelige Brandforsikring“ skulde bevares. Hensigten dermed har formodentlig været den, at man vilde gøre opmærksom paa, at det skulde være en Forening, som uden Hensyn til Personligheden, Summens Størrelse eller Bygningernes Brandfarlighed skulde optage dem, som vilde betale det bestemte Contingent, naar ellers Bygningerne vare i forsvaerlig Stand. En væsentlig Forandring, som det ærede Medlem har gjort, er naturligtviis ogsaa Nedsættelsen i den Sum, som efter § 3 skulde være Betingelsen for, at de andre Foreninger kunde faae deres Statuter functionerede. Da det ærede Medlem har omtalt den Betænkning, som er afgiven af en Commission, der har været nedsat om denne Sag, vil jeg fremhæve, at i denne Commissions Betænkning er den samme Sum, 5 Millioner, som ogsaa fandtes i det Forslag, der blev vedtaget i 1857, bleven staaende. Jeg troer ogsaa, at 5 Millioner vil være den mindste Sum, som man kan sige, at en saadan Forening kan være baseret paa. — Med Hensyn til de midlertidige Bestemmelser maa jeg især have Meget imod det 2det Stykke af Nr. 1. Det forekommer mig virkelig ikke, at den ærede Forslagsstiller ved sine Udtalelser gjorde det plaussibelt, at Panthaverne skulde lade sig nøie med det Barfel, der laa i, at en saadan Lov var kommen ud, for derefter at gøre Forbud hos Branddirectøren, hvis de

vilde have Sikkerhed for, at det dem stillede Pant vedblivende var forsikret i den Forening, hvori det var forsikret, da Obligationen blev udstedt. For et saadant Forholds Skyld bør man neppe vedtage en saadan Bestemmelse. Men jeg skal iøvrigt ikke gaae nærmere ind paa Sagen; jeg skal kun gjentage, at jeg for mit Vedkommende ikke skal have det Mindste imod at gaae ind paa forberedende Foranstaltninger, der kunne bringe Foreningen for den almindelige Brandforsikring for Landet ud af det abnorme Forhold, hvori den staaer til Justitsministeren, medens jeg dog selv finder mig forpligtet til at fremhæve, at den Tillid, som Foreningen nyder, ikke er bleven svækket ved dette noget abnorme Forhold, og at jeg tillige maa forbeholde mig, at der bliver god Tid til, at Sagen først kan blive nøie overveiet i det med Rigsdagens Samtykke dannede Repræsentantskab, hvori der iøvrigt leilighedsviis gjentagende er blevet utalt Tilfredshed med denne Ordning.

**Winther:** Der kan jo, saaledes som Sagerne staae, ikke komme videre ud af denne Sag i nærværende Session. Det vilde altsaa efter min Mening være unyttigt nu at lade den gaae videre, men jeg vil dog bemærke, at efter den Udtalelse, jeg har hørt af den høitæredede Justitsminister om hans Stilling til Sagen i det Hele, forekommer det mig at være ønskeligt, at den ikke gaar videre, idet jeg ikke kan ønske noget bedre, end at Regjeringen vil forberede den. Det er jo altid langt lettere for Regjeringen at overse alle Forhold end for et enkelt Medlem, der tager Initiativet til en Sag af den Bestaaffenhed. Jeg skal imidlertid endnu tillade mig et Par Bemærkninger, førend jeg slutter. Den høitæredede Minister sagde, at der ikke er indført Stempelafgift. Der er vel ikke indført Stempelafgift af Justitsministeriet, men der er virkelig en Stempelafgift, som falder saa tungt paa de Interessenter, der ville udtræde af Foreningen, at det gøres næsten til et Forbud at træde ud deraf, thi man kan jo ogsaa købe Guld for dyrt. I hvorvel Mange kunne være tilfredse med at blive deri, maa den høitæredede Minister dog indrømme, at blandt saa mange Interessenter, der ere i